

ДЕСЯТОГО ГРУДНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ ТРИДЦЯТЬ ШОСТА КОНФЕРЕН-
ЦІЯ ВІННИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ ПАРТІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОМПАРТІЇ
УКРАЇНИ

НАШІ НЕВІДКЛАДНІ ЗАВДАННЯ:

- ◆ Подбати про організацію навчально-виховних комісій, налагодити роботу штабів сесії.
- ◆ Зробити все необхідне, щоб активно діяли учбові бригади
- ◆ Успішно скласти зимову екзаменаційну сесію

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 42 (122)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 9 грудня 1983 року.

Ціна 1 коп.

ЩОБ РОСТИ, ПОТРІБНО ДІЯТИ

І. В. КУЗЬМІН, ректор інституту

Т УРБОТА про умови праці і побу-
ту радянських людей, їх духовний
розвиток, як відзначав на листопадо-
вому (1982 р.) Пленумі Генеральний
секретар ЦК КПРС Ю. В. Андропов, є
важливою програмною вказівкою на-
шої партії.

Невідомою частиною сучасної еко-
номічної політики є справжня діло-
вистість, дбайливе ставлення до на-
родного добра, раціональне викорис-
тання матеріальних, трудових і фі-
нансових ресурсів, ліквідація непро-
дуктивних витрат, суворий облік і
контроль.

Таким підхід до вирішення цих пи-
тань повністю стосується життя і ді-
яльності нашого вузу.

Наш інститут з року в рік активно
нарощує всі показники в навчально-
виховному процесі, розширює свою
матеріальну базу. Лише за останніх
три роки здано в експлуатацію кор-
пус інженерно-будівельного факультету,
аудиторію блоку кафедри АСУ,
лабораторний корпус кафедри тех-
нології металів, ведеться будівництво
головного учбового корпусу ко-
торисною вартістю 2,8 мільйона кар-
бованців, спроектовано учбовий кор-
пус енергетичного факультету. То-
рік завершено будівництво гуртожит-
ку на 600 місць і студентської їдаль-
ні на 530 посадочних місць. Таким чи-
ном практично вирішено питання за-
безпечення студентів житлом і хар-
чуванням.

Велика увага приділяється поліп-
шенню побуту викладачів і співробіт-
ників. За два останні роки здано в
експлуатацію 90-квартирний житло-
вий будинок і 72-квартирний коопе-
ративний будинок. Одне слово — ін-
ститут будується. Споруджувати нам
ще належить багато. І це стає спра-
вою кожного комуніста, кожного пра-
цюючого у нашому вузі. Багато зу-
силь у вирішенні поставлених зав-
дань докладають декани факультетів,
автоматика і обчислювальної техні-
ки та енергетичного комуністи С.
Лютворт і Д. Налбандян.

Багато коштів вкладається для об-
новлення лабораторного обладнання.
За останніх три роки, зокрема, на ці
ціль використано понад три мільйони
карованців. Зроблено все це в основ-
ному на пайомні гроші, одержані за
рахунок наукових зв'язків інституту
з підприємствами різних галузей на-
родного господарства.

Реалізуючи цільову комплексну
програму «Наука», вчені нашого ін-
ституту вирішують багато проблем
в галузях радіоелектроніки, обчислю-
вальної техніки, приладобудування,
автоматики, машинобудування, будів-
ництва, енергетики, завдань Про-
двольчої програми тощо.

Вчені нашої країни, як відомо, до-
кладають багато зусиль в справі еко-
номії енергії і створення її нових дже-
рел. На кінець ниніш-
ньої п'ятирічки майже тридцять про-
центів електричної енергії добувати-
меться нетрадиційними способами.
Посильну участь у цій справі беруть
науковці і студенти енергетичного
факультету. Так, наприклад, на об-
ласній студентській науковій конфе-
ренції, що відбулася в березні нині-
шнього року, студент 2-го курсу ене-
ргетичного факультету Ю. Чиж висту-
пив з доповіддю на тему: «Сонячні
електростанції з приміненням концен-
тратора сонячної енергії типу «пло-
сковгранного кута». Він працював під
керівництвом доцента Е. Смолянського.
А третьокурсники цього ж факу-
льтету В. Андрущак, А. Носач, С. Ко-
вальчук та І. Ягельська виступили з
повідомленнями на тему: «Утилізація
низькотемпературного тепла»
(науковий керівник — доцент Ю. Пін-
чук).

За велінням сьогоднішнього дня
нам необхідно все ширше впровад-
жувати реальні і комплексні дипло-
мні проектування, міжфакультетські
і міжвузівські по тематиці проми-
слових підприємств, організацій. Необ-
хідно добитися того, щоб кожен ви-
пускник 1984 року оволодів теоре-
тичними і практичними знаннями з
основ програмування на обчислюва-
льній техніці.

Належить більш активно нашим
вченим створювати наукові посібни-
ки, методичні розробки. Треба краще
використовувати потенціальні мож-
ливості по вдосконаленню методич-

ного забезпечення навчального про-
цесу. Поки що розробку і практичне
впровадження в учбовий процес ак-
тивних методів навчання ведуть ли-
ше ентузіасти. Ряд викладачів ще не
надає належної уваги принципам ви-
користання в процесі навчання сту-
дентів проблемного та ігрового мето-
дів, а також інтенсифікації навчаль-
ного процесу на основі застосуван-
ня технічних засобів навчання і об-
числювальної техніки. І плідно в цьо-
му напрямку треба працювати вик-
ладачам кафедр обчислювальної тех-
ніки, технології і автоматизації ма-
шинобудування, автомобілів, і авто-
мобільного господарства, металоріза-
льних верстатів, фізики та інших. Ка-
федра будівельних конструкцій по-
винна дбати про виконання плану роз-
робок і впровадження ділових ігор.

Окремі кафедри мало ще планують
до видання своїх учбово-методичних
розробок, цим самим збіднюють ме-
тодичне забезпечення дисциплін, що
читаються студентам.

Низька ще виконавська дисципліна
з навчально-методичної роботи. Так,
в минулому навчальному році кафедр-
и технології і автоматизації маши-
нобудування, промислово-цивільного
будівництва не виконали планів ви-
дання методичної літератури, кафедр-
и фізики і вищої математики — про-
ведення кафедральних методичних
семинарів. Отже, працювати нам є
над чим.

Головне своє завдання колектив
викладачів інституту вбачає в тому,
щоб постійно вдосконалювати весь
навчально-виховний процес, залучати
якомога більше студентів до науково-
пошукової роботи, бо саме тут в ін-
ституті, формуються наукові характе-
ри і переконання майбутніх спеці-
алістів, народжується істина. І все це
ще більш важливо тому, що значна
частина наших випускників розпочне
свою інженерну діяльність в останні
роки п'ятирічки. А до цього часу рів-
ень техніки значно підвищиться.

Наука і техніка розвиваються так
стрімко, що навіть важко передбачи-
ти успіх на відносно невеликий строк.
І ми повинні готувати наших випуск-
ників до роботи саме в таких умовах.

ДОРОГОЮ ЗНАНЬ

Студентська молодь
нашого міста, як і всієї
країни, згуртована нав-
коло рідної Комуністич-
ної партії, її Централь-
ного Комітету, Політбю-
ро ЦК КПРС. Ця згур-
тованість виявляється не-
порочною єдністю пар-
тії і народу, міцного
зв'язку поколінь.

Радянські студенти —
студенти епохи розви-
того соціалізму, науко-
во-технічної революції.
Їх обов'язок — вихо-
вувати в собі активну жит-
тєву позицію, жити і
працювати по-ленінськи,
по-комуністичному.

Завершується третій,
серцевинний рік одинад-
цяті п'ятирічки. Радян-
ські люди під керівниц-
твом Комуністичної пар-
тії послідовно перет-
ворюють в життя рі-
шення XXVI з'їзду
КПРС. Виконання рі-
шень партійного з'їзду,
листопадового (1982 р.)
і червеневого (1983 р.)
Пленумів ЦК КПРС за-
безпечує невідмінне зміц-
нення економічної і обо-
ронної могутності на-
шої країни, зростання
добробуту радянського
народу, його духовного
рівня.

Вінничани, як і весь
радянський народ, га-
рляче схвалюють і оди-
ночасно підтримують му-
дру внутрішню і зовнішню
політику Комуністич-
ної партії і Радянської
держави, Заяву Гене-
рального секретаря ЦК
КПРС, Голови Президії
Верховної Ради СРСР
тов. Ю. В. Андропова, в
яких висловлюються ко-
рінні життєві інтереси
нашого народу, всієї
країни.

Зростання трудової і
політичної активності,
свідомості радянських
людей забезпечує ви-
конання державних
планів і соціалістичних
зобов'язань третього
року п'ятирічки. Біль-
шість промислових під-
приємств міста переви-
щила плани 10 міся-
ців нинішнього року по
реалізації продукції.
Зросла за цей період і
продуктивність праці.
Багато зроблено і ро-
битись для поліпшення
якості продукції. Послі-
довно вирішуються зав-
дання соціально-еко-
номічного розвитку і на-
шого міста. Багато ро-
битись у справі поліп-
шення бази вищих уч-
бових закладів. У Він-
ниці відкрито новий ви-
щий учбовий заклад фі-

ліал Української сільсь-
когосподарської ака-
демії.

Вищий школі відво-
диться значна роль у
вирішенні соціально-
економічних завдань,
поставлених XXVI з'їз-
дом КПРС, адже в ін-
ститутах готуються ви-
сококваліфіковані кадри
для всіх сфер економіч-
ного, соціального і
культурного життя на-
шого суспільства. Ось
чому партія і уряд пос-
тійно проявляли і
проявляють велику тур-
боту про розвиток ви-
щої і середньої спеці-
альної освіти. За остан-
ні роки ЦК КПРС і Ра-
да Міністрів СРСР прий-
няли ряд постанов,
спрямованих на вдоско-
налення виховання, під-
готовки і використання
в народному господар-
стві спеціалістів з ви-
щою і середньою спе-
ціальною освітою, на
підвищення ефективнос-
ті наукових досліджень
у вузах країни.

У нашому місті в 5
вищих і 10 середніх спе-
ціальних учбових за-
кладах навчається біль-
ше тридцяти двох ти-
сяч юнаків і дівчат. Ву-
зи і технікуми міста
щорічно випускають по-
над 5 тисяч висококвалі-
фікованих спеціалістів
більше як сорока спе-
ціальностей. Профе-
сорсько-викладацький і
склад тільки у вузах на-
раховує понад 1,5 тис.
чоловік, в тому числі 72
професори, доктори і
666 доцентів, кандида-
тів наук.

У вузах міста значно
зріс обсяг наукових дос-
ліджень, в яких безпо-
середню участь беруть
студенти. З кожним ро-
ком міцніють зв'язки
вищої школи з проми-
словими підприємствами і
науковими організаці-
ями.

Перед партійними ор-
ганізаціями вищих і се-
редніх учбових закладів
стоїть відповідальне за-
дання — добиватися ор-
ганічної єдності навча-
льного і виховного про-
цесів, формувати у
студентів науковий сві-
тогляд, високі мораль-
но-політичні якості,
працелюбність, інтерес до
політичних знань, пос-
тійно розвивати їх гро-
мадську активність.

А. ДІДКОВСЬКИЙ,
зав. відділом про-
паганди і агітації
міському партії.

У ДОБРУ ПУТЬ Наука — виробництву

Натхненно живе і
творчо трудиться ба-
гатовисловий колектив
нашого інституту. Тут
здобувають знання, тут
розв'язують невідклад-
ні завдання дальшого
розвитку науково-тех-
нічного прогресу. У
стінах вузу, на його ка-
федрах і в лабораторі-
ях б'ється невсипуща
думка провідних учених,
їх учнів, спрямована
на пошуки нового,
вдосконалення, раціо-

налізаторські пропози-
ції знаходили широку
дорогу у світі бурхливо-
го розвитку вітчизняного
прогресу, якнайшвидше
ставали на службу лю-
дині, активно сприяли
нашому безупинному ру-
хові вперед, — для
цього і покликана все
робити служба науко-
во-дослідного сектору,
одне з головних зав-
дань якого — пропагу-

вати все нове, демон-
струвати його на вис-
тавках, представляти
для широкого кола лю-
дей, всіляко впровад-
жувати у виробництво.
І вже стало нормою,
що серед відомих імен
у науці ми досить-таки
часто натрапляємо на
нові прізвища, зовсім
молодих обдарованих
людей.

І якщо сьогодні ще
не можна сказати, що
Інна Котенко в одному
ряду з тими, хто тво-
рить науку, але що во-
на допомагає просува-
тись їй на передній
край, то це вже неза-
перечно. Молодий ко-
муніст, партгрупорг на-
уково-дослідного секто-
ру, вона входить до
служби, завдяки якій

досягнення науковців
стають відомими всім.
З інституту адреси
експонатів пролягають
до Москви і Києва, пос-
тають перед числен-
ними відвідувачами вис-
тавок досягнень народ-
ного господарства у
столицях країни і рес-
публіки.
А на технічні новин-
ки інститут багатий.

інститут демонстрував 8
експонатів, у Києві —
16, на республіканській
виставці Мінвузу УРСР
— 11, на виїзній сесії
АН УРСР — 14 експо-
натів.
У добру путь від-
правляє технічні новин-
ки науково-дослідний
сектор, у колективі яко-
го трудиться Інна Ко-
тенко.

А. ЗАРІЧНИЙ,
начальник науково-
дослідного сектору
інституту.

ШВИДКО плінуть не-забутні студентські роки. Вчорашні зовсім юні хлопці і дівчата до-рослішають, стають са-мостійними, готуються бути кваліфікованими спеціалістами, щоб при-носити якомога більшу користь рідній Вітчиз-ні, бути там, де потріб-ні інженерні кадри для розв'язання важливих народно-господарськ и х завдань.

П'ятий курс — це вже значить багато. Ба-гато пройдено шляху і в науці, і в житті. Піз-наю великі і малі рад-ощі. А якщо й трапля-лися невдачі, їх було з ким розділити. Бо поруч — друзі, багато друзів, своїх однокурс-ників.

Та якщо додати, що у студентському се-редовищі ти не пасивний спостерігач, а береш ак-тивну участь у громад-ському житті молоді, то стає цілком зрозумі-лим, що кожен день і кожна година витрачає-ться на досить корис-ну і потрібну справу.

Істина незалежна, що успіх колективу в цілому залежить від ус-піху кожного зокрема. І той, що ми його на-зиваємо «мікроклімат»,

теж у великій мірі за-лежить від того, хто з тобою поруч.

Для Валентини Ми-хальчук, яку ви бачите на знімку, випала щас-лива доля завжди бу-ти на людях, вчитися у цих людей, самій ради-ти, як краще поступити у тому, чи іншому ви-

падку. Бо вона — ста-роста групи, ось уже п'ятий рік незмінний ва-тажок академгрупи З-ЕОМ-79. А ця громад-ська робота, звісно, зо-бов'язує людину відда-вати дуже багато.

В. МИРОНЮК,
голова профбюро
ФАОТу.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА

Віктор Мореходов: Світ його турбот

Таких, як він, в нашому інституті — сотні: молодих, енергійних, завзятих, напо-легливих у праці і навчан-ні. Та все ж Віктор Море-ходов відрізняється від сво-їх ровесників незвичайною старанністю, вмінням згур-товувати навколо себе ін-ших.

Саме ось ця безмежна захопленість і допомагає йому, в громадській роботі і в навчанні. За один день його можна зустріти і на кафедрі, і в деканаті, і в лабораторії, і в комітеті комсомолу, і в студентсько-му клубі. Він завжди серед людей, до всього у нього є діло.

—В сучасних умовах, щоб стати хорошим спеціалістом, — каже Віктор, — потрібно не тільки добре вчитися, а й самому діяти, займатися науковою роботою і громадською діяльністю. Пра-ва, коли мене обрали сек-ретарем комсомольського бюро енергетичного факу-льтету, я, відверто кажучи, розгубився. Мій попередник, звітуючи на зборах, ска-ржився на те, що комсомо-льці окремих груп і внески нерегулярно платять, і дору-чення не завжди викону-ють. Одним словом, пасив-ні. Перед нами, тобто чле-нами комсомольського бю-ро, стояло першочергове завдання повести рішучу боротьбу з пасивністю. За-раз і не перелічити тих збо-рів в академгрупах, гаря-чих суперечок, але саме во-ни дали нам змогу розвору-шити, так би мовити, сту-дентів, залучити їх до ак-тивної діяльності.

Студентські роки — це юність. А юність — пора пошуків і надій, хвилю-ючих дум про майбутнє. Отож у кожній молодій лю-дині є свої, хай маленькі але проблеми, якісь неві-рішені питання. Знати лю-дей, жити їх думками і мрі-ями — обов'язок кожного

комсомольського вожака. Без цього не згуртуєш ко-лективу, не доб'єшся успі-ху. Два роки тому, — згадує Віктор, — в групі ІЕСС-80 окремі студенти пропускали заняття без поважних при-чин, неохоче збиралися на різні заходи. Корот-ко кажучи, група нічим осо-бливим не виділялась, хоча й були там відмінники нав-чання, зокрема, Тетяна По-льова, Микола Голубев та інші. Але не було в цій гру-пі справжнього комсомоль-ського ватажка. Ми поради-лись з членами комсомо-льського бюро і вирішили обрати тут групкомсоргом Степана Мазяра. Були у хлопця організаторські зді-бності, бракувало лише до-свіду. Таких груп, до речі, на факультеті було багато-нько. І вихід тут був тіль-ки один — організувати навчання комсомольського активу.

Зараз згадана академгру-па хоча й не числиться у передовиків, але й не пасе, як кажуть, задніх. Комсо-мольці стали охоче вико-нувати доручення, займаю-ться спортом, художньою самодіяльністю. Взяти хоча б Світлану Невіку. Дівчи-на бере найактивнішу участь у підготовці концертів, те-матичних вечорів тощо. Іван Марчук влітку добре пот-рудився в студентському будзагоні. Не відстає від своїх однокурсників і сам групкомсорг, він взяв шеф-ство над навчальною кім-натною, в якій студенти го-туються до занять. Тепер вона має найкращий вигляд в гуртожитку. Та й взагалі наш факультет утримує першість по успішності.

Комсомольці факультету живуть єдиною дружною сім'єю. Вони проводять ре-йди «Комсомольського про-жектора», патрулюють вече-рами на вулицях міста, на-вчаються в системі комсо-мольської політосвіти, самі готують політінформації. Їх ніхто не тягне за руку. Са-мі приймають рішення і са-мі їх виконують. А натхнен-ником і організатором всіх цих добрих справ є моло-дий комуніст, секретар ком-сомольського бюро факу-льтету Віктор Мореходов, який представлятиме завт-ра партійну організацію ін-ституту на міському фору-мі комуністів.

Ю. ЛЕВИКІН,
заступник секретаря ко-
мітету комсомолу ін-
ституту.

Є зміна чемпіонам

Багатим на цікаві по-дії і значні успіхи був нинішній спартакіадний рік для вінницьких лег-коатлетів. Один з най-кращих стайерів Анато-лій Крохмалюк, який зробив перші кроки у спорт на Крижопільщи-ні, брав участь в чем-піонаті світу, що від-бувався в столиці Фін-ляндії — Хельсінкі. Чи-мало нових перемог здобув майстер спорту міжнародного класу Олександр Загоруйко. Вихованець обласної ра-ди ДСТ «Колос» продо-вжує залишатись ліде-ром в республіці в такому найскладнішому виді, як стіпель-чез. У жінок на повний голос заявила про се-бе працівниця обласної лікарні імені академіка Ющенка Надія Вален-чук: за один сезон вона оновила усі об-ласні рекорди на се-редні і довгі дистанції.

А який загальний рі-вень і перспективи він-ницької легкої атлетики? На це найважливіше пи-тання і відповідають за-очні юнацькі республі-канські змагання. Вони проходять в три тури. Перший відбувається весною, коли новий се-зон стартує. В розпа-літа юні легкоатлети збираються на змаган-ня другого туру. Третій проходить восени, ні-і підбиваються підсу-мки.

Більше чотирьохсо-посланців з більшос-районів області проти-гом трьох днів вели го-тру, безкомпромісну бо-ротьбу за почесні на-городи.

Було показано чимало високих резуль-татів, що свідчить — і Поділля зростає відмі-на зміна майстрам-спринті найсильнішим стали вихованці він-ницьких дитячо-юна-цьких спортшкол Вікто-Прокопов і Володими-Швець. В бар'єрному бе-гу перемогли також ле-коатлети з обласног-центру Анатолій Косі-чук і Олександр Ва-сильков.

зали згуртованість і самовідданість студен-тів в ім'я загальної спра-ви.

На знімку: свою кров здає студент енергетич-ного факультету Воло-димир Стрелков.

Фото О. Суворова.

Редактор
С. Джеджула

ДОХОДИТИ ДО КОЖНОГО

Ідейно-виховна ро-бота з студентами — це складний комплекс різноманітних заходів. Та найбільшій віддачі можна домогтися у то-му випадку, коли систе-ма виховання і ідейно-го переконання серед студенства поширюється не лише у стінах учбо-вого закладу, але й пе-реноситься у гуртожит-ки, групи. Тут вона на-буває індивідуальних оз-нак, наближається до кожного юнака і дівчи-ни безпосередньо. То-му, звичайно, і є най-більш впливовішою, до-ходить до серця і розу-му, пробуджує актив-ність, прагнення стати кращим.

На жаль, сьогодні до-водиться говорити про те, що бажаного ефек-ту у справі бездоганно-го виховання домогли-ся ми ще не всюди і не з усіма студентами.

Візьмімо для прикла-ду наші гуртожитки. Для роботи у цьому пита-нні тут є відповідна ба-за: все необхідне для того, щоб у дохідливій і впливовій формі до-носити молоді все най-краще, чим живе і по-винна жити радянська людина. Однак у ленін-ських кімнатах ще не стало правилом йти до студентів з живим, пристрасним словом, яке б зворушувало, спону-кало до активної дії, викликало загальний ін-терес, пробуджувало увагу. Тут в основному переважають традицій-ні форми роботи — лек-ції, бесіди. Повернувшись після занять, по-годьтеся, не кожному хочеться ще годину-пів-тори слухати лекцію у ленінській кімнаті. Ін-

ша річ, коли ця лекція надзвичайно цікава, але ж такі не завжди бу-вають.

Досвід вчить і пере-конує, що молодь мож-на захопити і прилучи-ти до прекрасного то-ді, коли це прекрасне подається, образно ка-жучи, як смачна стра-да до столу, воно не на-гортає нудьги і не при-мушує відвертати го-лову.

Форма спілкування, яка зацікавлює студен-тів, знайдена. Це клу-би за інтересами, об-любительські об'єднання, різноманітні заходи з використанням засобів звуко-відео тех-ніки. Та тут знову до-водиться говорити «на жаль». На жаль, систе-мою ці форми спілку-вання не стали. Натомість переважають у клубах-кафе, вечори від-починку, тематичні ве-чори. Ніхто не проти цього, вони теж пот-рібні для молоді. Але знову ж такі погодьте-ся, що розважальність аж ніяк не може замінити собою виховання. До того ж ці розважа-льні програми часто-гус-то готуються абияк, ор-ганізатори не дотриму-ються цілісної програ-ми, тобто системи, яка б носила комплексний характер. А це дуже важливий момент. Обхо-дити його аж ніяк не можна.

Неувага до планомі-рного комплексного під-ходу у справі вихован-ня звісно до чого призво-дить. Насамперед, це відбивається на дисци-пліні, яка в свою чергу приносить небажані на-слідки — порушення пра-вил проживання у гур-

тожитках, інші негативні явища.

Тепер давайте пог-лянемо на клуб-кафе з іншого боку. Візьмемо для прикладу «Айвенго». Завітайте туди і побачи-те, що зусилля сту-дентів спрямовані не на творчі пошуки, а на складання паркету, ви-конання інших будівель-них робіт. Творче об'єднання практично стало адміністративно-господарською части-ною інституту.

Та повернемося до теми нашої основної розмови — ідейно-виховної роботи в гуртожит-ках. І одразу скажемо: організатори всіх за-ходів, а їх налічується багато, досі не зуміли встановити тісних кон-тактів з партійними бю-ро факультетів. А, може навпаки, варто було б партійним бюро вийти на постійний зв'язок? Та це суть справи не мі-няє. Головне в тому, щоб студради і ради клубів-кафе отримували належну методичну допомогу від кафедр суспільних наук, щоб справою виховання займалися комплексно, цілеспрямовано.

Навчаючи наукам, ми повинні постійно дбати про те, яким має вий-ти з вузу наш вихова-нець: робити все для то-го, щоб майбутні спе-ціалісти були не лише висококваліфіковани ми, але й всебічно підготов-леними до життя.

В. КОВАЛЬЧУК,
голова студентського
профкому, член
парткому інституту.

В інституті багато зробили для того, щоб організовано провести дні донорства. Сотні юнаків і дівчат прий-шли на пункти перели-вання крові, щоб цим самим надати допомогу охороні здоров'я у по-повненні запасів крові для потреб лікарень.

Особливу активність проявили студенти фа-культетів радіотехнічно-го, машинобудівного, ав-

томатичної і обчислюваль-ної техніки, енергетич-ного.

Організаторська і роз'яснювальна робота партійних, профспілко-вих, комсомольських ор-ганізацій дала добрі на-слідки. В інституті знач-но зросла кількість но-вих донорів, які без-коштовно здали свою кров, проявили високу свідомість.

Дні донорства пока-